

חיפשה ספורט-מגן מפני גברים בלתי-רצויים - ומצאה אותו

זוהרה נערת הג'ודו

את טיולם בסקוטלנד הקדישו לטיפוס על הרים (ג'וד סחב אותי בחבל לראש צוק גבוה, כמו שסוחבים פסנתר לקומה שלישית); בפאריס ביקרו בהצגות סטריפ-טיז ("זה הכי יפה בקברטים הקטנים, כשמתפשטים בלי קונצ'ים"); ובהולנד התהללו ("כמעט כמו בספר חיוך מטויים").

אולם את השערוריה הרצינית הקימה זר הרה דחוקא ברכבת האיטית המפורסמת של דרום-ספרד, כי הנסיעה הארוכה שיעממה אותה. היא סיפרה לנוסעים שהיא וג'וד אינם נשואים, החרידה את שלוחתה של אנה דונה, אשה מלאת בשר שנשאה על חזה צלב ענקי. "איך אתם ישינים?" שאלה האשה הי-אימהית.

"שלושה במיטה אחת", השיבה זוהרה בגמגום: "ג'וד, אני וישו".
ידה הכבדה של הקאתולית הספרדית הת-רוממה, נחתה בכוח על פרצוף הצברית מתלאביב. אז, לא ידעה עדיין הישראלית

אך לימודי הביאלוגיה לא סיפקו את הסטר-דנטית המצטיינת, הפטורה מתשלום שכר-לימוד. גם הקונצרטים הרבים ששמעה ב"בירה (ניגנתי שבע שנים בפסנתר ועזבתי אותו לגמרי)", לא שיעשו אותה במידה מספקת. הצברית שחורת-השיער, שחברתה הטובה שרה מהורר נישאה ב"נישואי פס-פורט" לתייר אמריקאי, אחרי שהיתה מא-רחת בביתן הישראלי בתערוכת בריסל, הח-ליטה לסייר קצת באירופה.

בקיץ 1959 לקחה את ידידה יהודה (ג'וד), קצין לשעבר, ויצאה לחוץ-לארץ.

***
זוהרה, ג'וד וישו - במיטה

שלושה לפני נסיעתם ישבו השניים בדירת הוריה בתלאביב, קיבלו מפי ידידם חתיקים תדריך לטיולם. אך עלו על המטוס, השליכו את כל התוכניות המשע-ממות, החליטו לעשות משהו אחר.

התלמידים, בני גילה, שמצא חן בעיניה. בדרך לקולנוע נהגה לחזיק בידו, עודדה אותו לא להתבייש. עד שאחת מחברותיה גילתה אותם ברחוב, הפיצה בכיתה את ה"דיעה המרעישת". למחרת הגיעה זוהרה ל"בית-הספר כשהיא מחזיקה בידה פתק קצר, אותו תלתה על דלת הכיתה: "הלכתי עם רמי והחזקתי בידו - אז מה?"
הלימודים בכיתה נמשכו כרגיל. "זוהרה של זוהרה הוא בזה שאיננה רגילה", פסקו חבריה, והשלימו עם תעלוליה.

המעמד החברתי של נערה בלתי-רגילה רדף את נערת-הג'ודו כל השנים. כשהתגלגלה עם מחלקת נח"ל לעין-רדיאן, היתה ראשו-נה בקיבוץ החלוצי שהעזיה ללמוד לרקוד וריקודים סלונים. "מצאתי בתור שעלה מ" מארוקו", סיפרה הסטודנטית החייכנית, "אבל הוא פחד ללמד אותי לרקוד. חשב שיגרשו אותו מהקיבוץ. אז נתתי לו את מלת-הכבוד שלי, שאגיד בשמו למזכירות עין-רדיאן מה שהאדם הראשון אמר לאלוהים: האשה פיתתני - ואפת. רק בתנאי זה הוא לימד אותי לרקוד".

***
מלאי החלוציות נגמר

בעין-רדיאן לא היה זמן להתעמק ב"בעיות של ריקודים. זוהרה האחרית לגן-הפרחים - שהשמינה קצת בקיבוץ הי-דרומי - חיפשה מעשים מרתקים. מאהבה להרפתקאות ולפרחים ("כשאחרות עוד כת" בו יומנים אישיים נורא עצובים, אני כבר אספתי צמחים") החליטה פעם לנסוע ל"אילת, לעקור את השתילים בגן-העיר.

בכל הקיבוץ לא יכלה למצוא גבר ש"יצטרף אליה. אך היא לא התייאשה. בבוקר קיצי קפצה התלאביבית על מכונית קומנד" קר פתוחה, נסעה לאילת כשהיא לבושה בבגדיים. אחרי שמילאה שני שקים גדולים של צמחים, גילה אותה השומר, אילץ אותה בכוח לשתול את כל הצמחים מחדש. עד היום מצטערת זוהרה לבת-השניים, שאז לא ידעה עדיין את תכסיסי הג'ודו, על ש"לבשה את בגדיהם שלה. אם לא היה לי אז בגדיים, הייתי נאבכת אתו", סיפרה. "אבל עם בגדיהם זה לא היה מתאים. הת-ביישתי קצת".

אותו בגדים כמעט שהוביל אותה לבית-הסוהר. מפקד חדש שהופיע בקיבוץ דרש מחיילי הנח"ל בעין-רדיאן ללבוש כל היום את מדיהם. זוהרה, שלא נשמעה לפקודה, המשיכה להסתובב בבגדיהם, הועמדה ל"משפט צבאי.

הנחלאית יוצאת-הדופן הופיעה למשפט לבושה בבגדיים, גילתה להפתעתה כי גם מפקדה הופיע במקום באותה תלבושת. "בינתיים נכנעת", הודה הקצין, שלא יכול היה לסבול את החום. "אבל בכל זאת אני נוזף כך על הפרת פקודה".

באחד הימים נגמר לה מלאי החלוציות. זוהרה ארזה את הפצצה האישיים, נסעה ישר להירשם לאוניברסיטה העברית בירושלים.

רשעות הקטנות של הלילה, כש"זוהרה סלוחין סוגרת באנחה את ספרי הביאלוגיה שלה, לא נכבה עדיין האור בחדרה של הסטודנטית הירושלמית. היא מהיישבת על מיטתה בבנין בודד בשכונת בית-הכרם, ומשנתג ביטויים יפאניים מוז-רים - דבר המרגיז משומימה את שני ה"סטודנטים-לרפואה, הגרים בחדר הסמוך. "דשיבראי, אונגסטקמי וסוציוריקומרי", היא ממלמלת לעצמה.

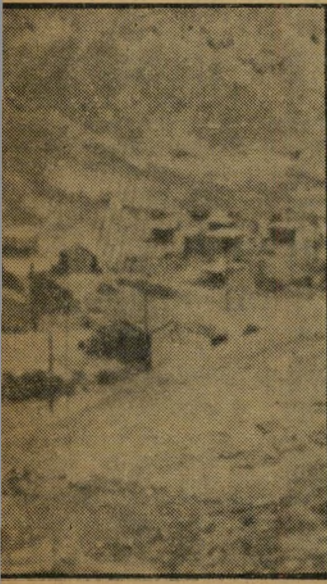
אחרי רבע שעה של לימוד מעמיק קמה זוהרה ממיטתה, מתקרבת במבט מאיים אל כסאה, עליו תלוי דרך-קבע מעילה החורפי. בתנועת-יד זרויה היא תופסת בדש המעיל, מעיפה את הכיסא באחיר ומטילה אותו ברעש על ריצפת החדר. מיד אחר כך מש"מיעים שכניה סידרת קללות נמרצות - הפעם מסיבה ברורה למרי - ומתחננים אליה שתפסיק את הרעש.

אך לזוהרה, המתכוונת לבחינה תיאורטית ומעשית בג'ודו בעוד חודש, לא איכפת ששכניה כועסים עליה. כי החניכה הישרא-לית הראשונה של הספורט היאפאני המסוכן מחבבת מעשים בלתי-רגילים, אוהבת כש"חבריה חושבים אותה ליוצאת-דופן.

***
אדהים ומזכירות-הקיבוץ

דרותה המיוחדת של הסטודנטית, ש"אהבתה הגדולה נתונה דוקא לתרגילי החניקה של הג'ודו, התגלתה בפעם הרא-שונה לפני שמונה שנים. אז היתה בת 14, לא חלמה אפילו לעסוק בספורט שנוגד ב"1882 ככוח החוקי של הג'ודו".
היא עשתה מעשים נועזים, שהסעירו את בני-גילה לא פחות מעיסוקה הנוכחי בג'ודו. בימים שכל בני-כיתתה של התלמידה המצ-טיינת שיחקו עדיין במשחק הנפוץ הבנים על הבנות, וניצלו את ההזדמנות כדי לה"כותן, נפגשה כבר זוהרה ביחידות עם אחד

זוהרה סלוחין בפעולה: התפקיד - כיצד להתגונן מפני התקפתו של גבר

זוהרה נראית במסגרת הצבאי

שרתה זוהרה בנח"ל, היתה מנהלת ג'ודו של עין-רדיאן, לבשה את מדיה רק בעת החופשות.

שהתה זוהרה חודש ימים, כחברה במחנה עבודה של הצופים, השתכנעה לנסות את חיי הקיבוץ.

בערבה

בצבא

בשדה = בוקר